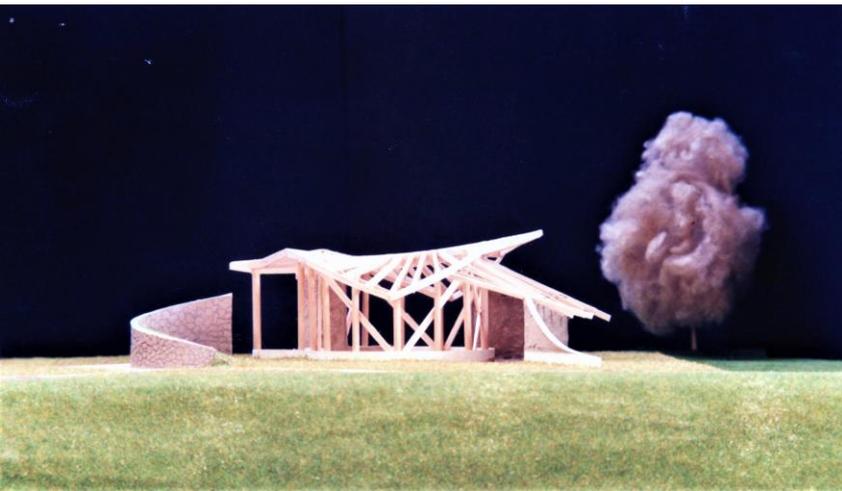
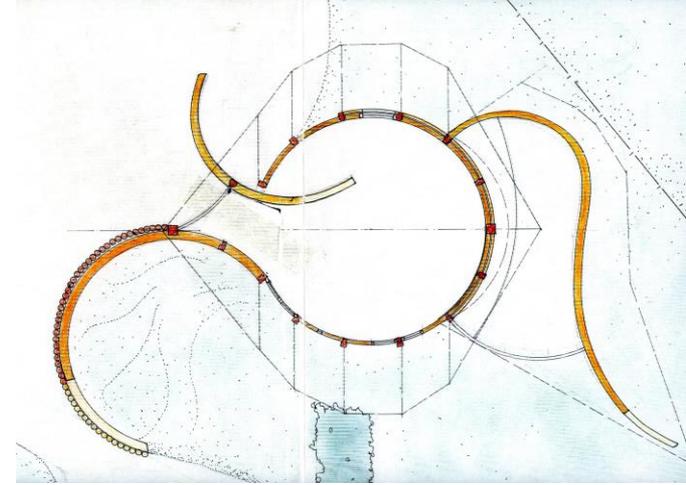
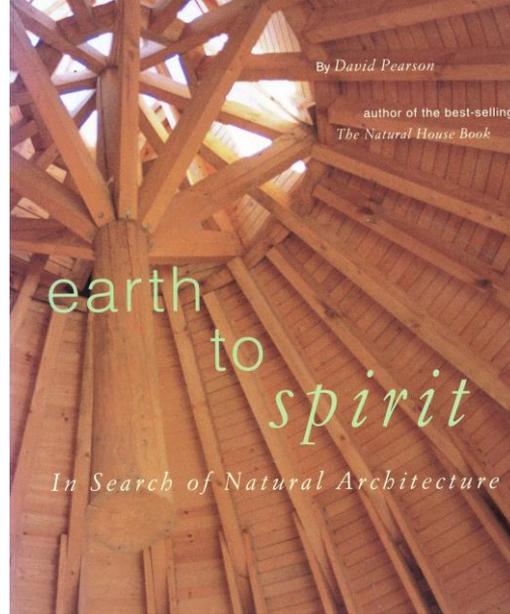
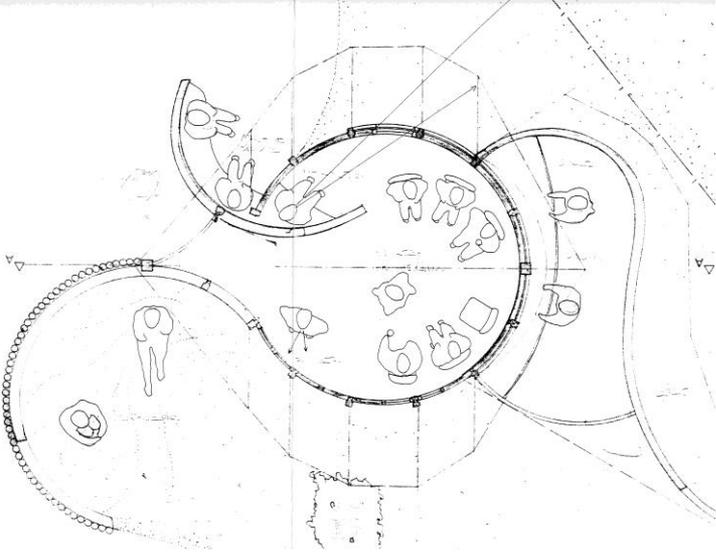

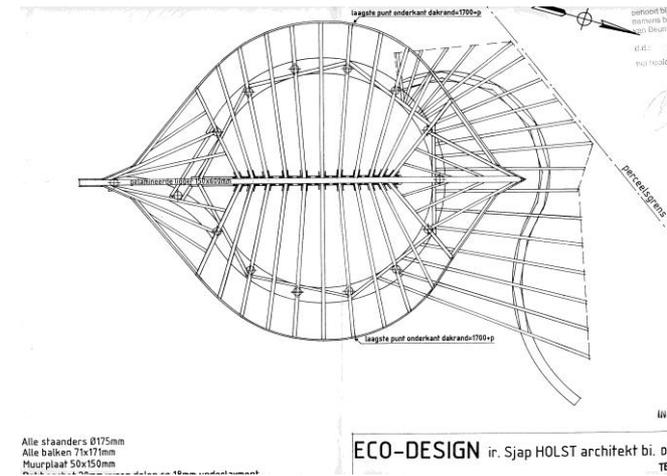
Zomer 2004: het lemen paviljoen in de Oasetuin, ruim 3 jaar na het openingsfeest

Tien jaar eerder: het dromen over een Oasetuin met 'tuinhuisje' begon op dit stuk verwaarloosde beeldentuin achter het vml. nonnenklooster in Beuningen, woon- en werkplaats voor kunstenaars en cultuurscheppenden.

Inspiratiebronnen,
mooie schetsen en
een *tastbare*,
driedimensionale
maquette

Tuinvrijwilliger van het eerste uur, Paul van Eerd, had meegewerkt in een leembouwproject in Utrecht, in de milieuvriendelijke wijk “Het Groene Dak” (1993), kende zodoende Sjaap Holst, de leembouwarchitect en Marcel Doornweerd, aannemer/timmerman, die beiden na een bezoek aan onze locatie het leembouwproject wel graag wilden aannemen. Met de eerste schetsen + maquette van Sjaap (i.s.m. stagiaire Monica Laurenti uit Italië) begon voor ons een langdurig, boeiend project, dat uiteindelijk tot 2001 zou duren...

De rivierklei in
de tuin bleek
geschikt voor
het
leembouwen!

Eind april, begin mei 1995 hebben we, samen met Paul van Eerd, de zg. plas-dras-berm, de brede oever van de grote vijver in de tuin twee spade diep uitgegraven: hier zou in de loop der jaren, samen met de hele waterpartij in de tuin, kunstmatig afgedicht door EPDM-vijverfolie, een prachtige, vochtige, orchideeënrijke oever ontstaan. En de rivierklei kruiden we naar de overkant van het puinpad als basismateriaal voor de leembouw! Het idee van de schrale plas-dras-berm groeide overigens pas na de globale aanleg van de tuin m.b.v. een flinke shovel...ach, af en toe een paar uren tussendoor spitten kon ook geen kwaad!

Sleuven voor het fundament

Met tien mensen begonnen we in het weekend van 23 en 24 maart 1996 met het graven van sleuven voor het fundament van het toekomstige Oase-tuinpaviljoen: tientallen meters sleuven van gemiddeld 60 x 60 cm in de klei.

Een mooi opgravingsfeertje

Met elke spadesteek kreeg het geheel meer en meer een mooi opgravingsfeertje, dat ons aan archeologen deed denken.

Mooie ringmuren voor onder de toekomstige lemen muren

De vrijwilligers sjouwden beton en stenen, professionele metselaars zorgden voor de mooie ronde ringmuren.

Juni en juli 1996 vond de volgende professionele bouwfase plaats: het plaatsen van een dozijn ronde houten palen, vervolgens m.b.v. een tijdelijke installatie een fraaie, loodzware gelamineerde balk ouderwets op de juiste plek takelen en dan verbinden met alle dwarsbalken. Bekwaam vakwerk, mooi om naar te kijken!

Zo zag je onder de bekwame timmermanshanden een fraaie houten 'vogel' ontstaan, die vervolgens minder fraai afgedekt werd met underlaymentplaten. Gelukkig weet je dat er nog meer metamorfosen gepland zijn...

En toen was de houtskeletbouw afgerond. 11 juni 1996, vrij vroeg in het bouwproces hadden we nog het bereiken van het hoogste punt met een biertje gevierd. Rechts zien we de herfst- en winterverpakking voor het paviljoen in wording. Vanuit onze woning in het klooster zagen we toen een half jaar vooral oranje bouwzeil...

16 t/m 24 augustus 1996 was er dan de eerste gedenkwaardige leembouw workshop: gemiddeld werkten 12 mensen per dag – 29 in het geheel - aan het maken van de juiste stroleem'pap', het stampen van stroleem in ronde bekistingen, het maken en installeren van de bekistingen etc. Het metalen 'monster' noemden we de koe: een vml. landbouwmachine die Sjaap had omgetoverd tot een machine die water en klei in de juiste hoeveelheid kon mengen.

Karel Dumon gooit in een golvende straal leemprut over een bedding van stro op een underlayment-plaat. Boven rechts zie je hoe dat er gemengd uitziet, en daaronder hoe je je schoenen na een poosje werken met leem verfraait.

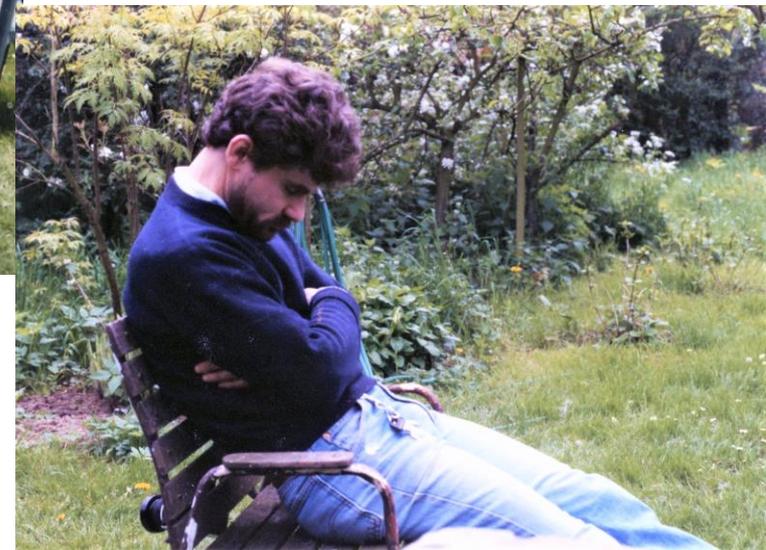
Een 'tussendoor' klus:
van underlaymentplaten
mallen bouwen voor de
stroleem bekistingen

En dan maar vullen en maar stampen tot het stroleemmengsel niet meer opveert. Pas als je de bekisting weghaalt weet je of je het echt goed hebt gedaan...

Best vermoeiend en zonder regelmatig pauzeren en eten zouden wij het leembouwen minder prettig in herinnering hebben!

Weer een laagje hoger geklemd, de mallen...

De mannen van *Ekogras* uit Zaltbommel zijn bezig met het leggen en lijmen van een dikke laag EPDM kunstrubber als afdichting voor het toekomstige vegetatiedak. Marcel Doornweerd, vooraan in beeld, zorgt voor de afwerking achter de houten boeiborden.

Nu zit het substraat – 3 m³ kleigranulaat en lavasteen onder de vegetatiematten en 0,5 m³ grint langs de dakranden – er op: emmerje voor emmertje door vrijwilligers op het dak gesjouwd en verspreid. En afsluitend legden de professionals de vegetatiematten vakkundig op het dak.

En dan volgt het
fijnere pleisterwerk
binnen en buiten.

Als je goed kan mikken – en niet zo geoefend bent met een spachtel - wil de leemspecie ook prima plakken.

Inspectie: Sjaap Holst (l) en Marcel Doornweerd op de rug gekeken

Bij deze ronde muren hadden we weer professionele hulp bij het pleisteren nodig.

Beeldend kunstenaar Henk Hage, medebewoner in het klooster, werkt m.b.v. een nauwkeurige werkschets in alle kleuren het schilderij “Steenbeek” als mozaïek in het pleisterwerk van het paviljoen.

Monnikenwerk!

Lees [hier](#) het artikel “Hoe Steenbeek ons toeviel” in het tijdschrift Oase.

Het vegetatiedak groeit en bloeit, de ruwe bouw incl. pleisterwerk is klaar, de berging mist nog haar bedekking.

Al het grind, zand, de plakjes mos en kleine plantjes als muurpeper en wilde tijm hebben wij zelf op het steile en vormenrijke bergingsdak moeten sjouwen en vastzetten. *Ekogras* wilde daar geen garantie voor geven.

Het project 'Waterafvoer bergingsdak van het Oase-natuurtuinpaviljoen'...

+ vijver, waterloopje en afrondende plantenheuvel' - met zoveel mogelijk gebruikmaking van restmateriaal - is bijna afgerond!

Boven links de bouw van de fraaie zitcirkel van oude bakstenen, dakpannen, tegels etc. bij de ingang deur van het paviljoen, gerealiseerd door Ruud Harmsen en Hubert Bastiaens. Hiernaast de cirkel net na het invegen van fijn zand en boven rechts de enorme bult met afgekeurde bakstenen bij de oude steenfabriek in Deest, waar we ons gratis mochten bedienen.

Ayad Celebi verfraait de houten toegangsdeur met een mooi patroon van simpele stokjes.

En die mooie stenen uit Deest vormen ook de vloer van het paviljoen die Ruud hier net legt, inclusief een 'verborgen' labyrint.

De muren zijn hier intussen ook met kalkcaseïne verf bewerkt, zodat ze licht genoeg zijn voor b.v. schilderijen - hoe mooi leemkleurige muren ook sec kunnen zijn...

Eind april 2001: Het natuurtuinpaviljoen is klaar, de gasten mogen komen, de feesten worden gevierd: Marianne (op de rug gezien) in gesprek met architectuur professor en leembouwdeskundige, Peter Schmid en zijn partner, uit Eindhoven. Foto: Sjap Holst

Kijk [hier](#) naar een caleidoskoop aan beelden van het lemen paviljoen door de jaren heen – 2003-2009: impressies uit vele richtingen, hoeken en perspectieven en in alle seizoenen opgenomen, maar ook kijkjes in de binnenruimte en verrassende details.